

За последните шест месеца светът претърпя големи промени. Преминването в изолационен режим, драстичното намаляване на контактите и пътуванията ни поставиха в едно наистина ограничено положение, което обаче не попречи на образованието. По време на електронното обучение, през часовете по френски език, имах възможността да наблюдавам развитието на интернационалната комуникация между Мароко и България. Тя беше посветена на образованието, на културното разнообразие и на използването на френския език като средство за интернационална комуникация между две съвсем различни народности.

На 02.10.2020, петък, имах удоволствието да присъствам на представянето на съвместната разбота между Мароко и България по проекта за международно образование, изкуство и межкултурно общуване.

Целите на събитието бяха запознаването с мароканската култура и народност и създаването на интернационален метод на общуване и преподаване. Те бяха представени по един творчески и оригинален начин с помощта на танца и музиката. Наистина харесах идеята за изкуството като средство за запознанство. Музиката и хореографията на танцовия ансамбъл бяха в традиционен марокански стил, а красивите и характерни за мароканската народност дрехи допринесоха за опознаването на този съвсем различен свят.

Важна част от събитието, което се проведе в резиденцията на Н. Пр. Посланичката на Мароко, беше мароканският разказ „La douleur des sables“. Откъс от него беше прочетен както на френски, така и на български език. С това проектът даде възможност на още едно изкуство - литературата, да допълни представата ни за тази африканска държава.

Благодарение на творческата работа по проекта, ние имахме възможност да се запознаем с истинската, автентичната страна на Мароко, да я опознаем чрез танците и музиката, да вникнем в начина на мислене на хората в тази страна чрез литературното четене. За мен проектът беше посветен не на опознаването на държавата Мароко с нейните размери, географско положение и стопанство, а на опознаването на мароканската култура. По този начин се създава любопитство, желание да научим повече и остава споменът не само за това, което сме чули и прочели, но и за това, което сме почувствали. Това, което почувствах аз, беше създаденото от участниците в проекта културно гостоприемство. То беше представено елегантно и запомнящо се.

Всичко това беше възможно благодарение на средството, без което нищо не би било достижимо- комуникацията. В случая тя беше извършена изцяло на френски език, което ни показва колко важна част от същността на една държава е народният език. Той е фундаментален за опознаването на нова култура. Чрез този език хората изразяват любовта, щастието, надеждите и мечтите си.

В петък българи и мароканци изразиха желанието си да създадат условия за стабилна и приятелска комуникация помежду си.

Ивона Ангелова 10.В клас